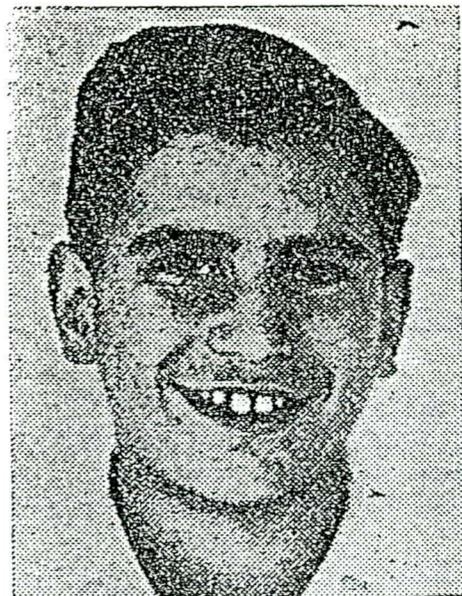

קליין מיכאל

בן אליהו וקלרה. נולד ב־27.5.1931 במונקאץ אשר בצ'כוסלובקיה בבית ציוני ששפתו עברית. במלחמת־העולם השנייה התענה במחנות־ריכוז בגרמניה. אביו מת ועל אמו ואחותו לא שמע דבר. אחרי המלחמה מצא אותן בבודפשט. באוגוסט 1946, עם התחלת העליה מהונגריה, עלה ארצה באנית־המעפילים "החייל העברי". כששוחרר ממעצרו בעתלית נשלח למוסד החינוכי התקלאי במגדיאל, במסגרת

"עליית־הנוער". היה ער ותוסס והמקום צר לו. קשים היו חבלי הסתגלותו לעבודה. ביתר קלות הסתגל ללימודים. היה ישר מאד ולא ידע כל צביעות. מתח ביקורת על חבריו, מוריו ומדריכיו כשנדמה לו שגרמו עוול למישהו. השתתף במקהלה ובחוג הדרמטי ומצא בזה סיפוק. ידע לשאוב שמחת חיים גם מעניינים קטנים, מסיוור, שיר וריקוד, וידע להאציל משמחתו על האחרים. התחבב על חבריו. נבחר לוועד הקבוצה והיה פעיל בתפקידו.

עם פרוץ מלחמת־השחרור השתתף בפעולות הגדו"ע בסביבת מגדיאל, הצטיין בהן מאד ושימש דוגמה לחבריו בתפיסתו המהירה ונכונותו לכל תפקיד. כשסיים את ההכשרה הועמד בפני הברירה לבחור בגרעין או בחטיבה לוחמת. התגייס לצבא ואמר להצטרף לגרעין אחר־כך. שירת בגדוד "הפורצים" של הפלמ"ח. נלחם בחזית ירושלים. מהמבקיעים לרובע היהודי בעיר העתיקה דרך שער־ציון. ביום 22 באפריל 1948 נשלח גדודו לכיבוש הכפרים בית־אכסא ונבי־סמואל, כדי לשחרר את ירושלים מן המצור. בית־אכסא נכבש. כשהיו במרחק 80 מטר מנבי־סמואל נתקלו באש חזקה של האויב. מיכאל היה מקלען וחפץ לחפות, אך מיד פגע כדור בראשו ונפל. ביום ט"ז בניסן תש"ח (25.4.1948) הובא למנוחת־עולמים בבית־הקברות בקרית־ענבים.